

Protokół

24. posiedzenia IV. sesji III. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 17. stycznia 1874. r.

Początek o godzinie 10 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy książę Leon Sapieha.

Sekretarze: Jasiński Józef, Wereszczyński, Serwatowski, Antoniewicz.

Obecných posłów 125.

Obecny komisarz rządowy Wice-Prezydent c. k. Namiestnictwa Oswald Bartmański. Książę Marszałek zagaja posiedzenie.

Sekretarz Antoniewicz czyta protokół 23. posiedzenia, który Izba bez zarzutu przyjmuje.

Tenże sekretarz czyta spis wniesionych petycji od nr. 216 do 224.

Następuje z porządku dziennego drugie czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o sprzedaży realności u św. Maryi Magdaleny we Lwowie pod l. 20³/₄.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek.

Wysoka Izba raczy uchwalić:

Sejm upoważnia Wydział krajowy do pozbycia w drodze sprzedaży realności u św. Maryi Magdaleny we Lwowie pod l. 20³/₄ do majątku zakładowego krajowego funduszu policyjnego należącej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje wniosek Wydziału krajowego z projektem do ustawy o postępowaniu w sprawach udzielania prawa do poboru myt.

Izba uchwała, ażeby p. Gross zdawał sprawę w imieniu Wydziału krajowego, chociaż, od wczorajszego posiedzenia przestał być jego członkiem.

Sprawozdawca p. Gross czyta:

U S T A W A

odnosząca się do postępowania przy udzielaniu koncessyi na pobór opłat mytnicznych, na rzecz funduszów powiatowych, gminnych, jakoteż na rzecz stron prywatnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Megó królestwa Galicyi i Lodomeryi, wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam co następuje:

Art. I.

Wszelkie koncesyje na pobór opłat mytnicznych, na rzecz funduszków powiatowych, gminnych, jakoteż na rzecz stron prywatnych, od daty wejścia w wykonanie niniejszej ustawy, udzielane być mają na podstawie uchwał Sejmu krajowego i za Cesarskiem zezwoleniem.

Art. II.

Ogólne przepisy obowiązujące w tej mierze, o ile nie są zmienione obecną ustawą, zachowują swą moc obowiązującą.

Art. III.

Przeprowadzenie tej ustawy, polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W ogólnej rozprawie nikt głosu nie zabiera. W rozprawie szczegółowej p. Krzeczunowicz stawia następujący dostatecznie poparty wniosek:

W miejsce artykułu I. proponowego przez Wydział krajowy raczy Wysoki Sejm uchwalić następujący:

Art. I.

Koncesyje na pobór opłat mytnicznych, na rzecz funduszków powiatowych, gminnych, jakoteż na rzecz stron prywatnych, mają być udzielane, od dnia wejścia w wykonanie niniejszej ustawy, przez c. k. Namiestnictwo za zgodą Wydziału krajowego, jednakże nie na dłużej jak na sześć lat, po których upływie mogą być tym samym sposobem odnawiane.

Na czas dłuższy niż na sześć lat mogą być takie koncesyje udzielane tylko na podstawie uchwały Sejmu krajowego i za Cesarskiem zezwoleniem.

Książę Marszałek opuszcza na kilka minut posiedzenie a miejsce przewodniczącego zajmuje Wicemarszałek ks. biskup Stupnicki.

Przeciw wnioskowi p. Krzeczunowicza przemawiają pp. Chrzanowski i Golejewski. Po przemówieniu sprawozdawcy p. Grossa Izba uchyla wniosek p. Krzeczunowicza i uchwała wszystkie artykuły, tytuł i wstęp powyższego projektu ustawy w drugim czytaniu. Następnie uchwała Izba przystąpić do trzeciego czytania bez czytania i uchwała cały projekt ustawy w trzecim czytaniu.

Następuje sprawozdanie Wydziału krajowego z wnioskami o udzielenie prawa do poboru myt i kopytkowego.

Sprawozdawca p. Gross czyta sprawozdanie Wydziału krajowego o zaprowadzeniu opłaty mytniczej od osób na moście Szczawnickim, na drodze krajowej Krościenko-Szczawnickiej z następującym projektem do ustawy:

U S T A W A

o udzielenie funduszowi krajowemu prawa do poboru przy moście w Szczawnicy na drodze krajowej Krościenko-Szczawnickiej, dodatkowej opłaty mytniczej od osób.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Dodatkowo do taryfy obowiązującej na podstawie ustawy z dnia 25. grudnia 1871 r. nadaje się funduszowi krajowemu przy moście w Szczawnicy na drodze krajowej Krościenko-Szczawnickiej prawo pobierania myta od osób.

Art. II.

Opłatę myta osobowego pobierać należy według następującego wymiaru:

- a) Od każdej osoby pieszo idącej z wózkiem, saniami lub taczkami 2 (dwa) ent.
- b) Od każdej osoby pieszej bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przy poborze myta osobowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty i o niżeniu takowej.

W rozprawie ogólnej nikt nie zabiera głosu a Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała wszystkie artykuły, tytuł i wstęp projektu w drugim czytaniu. Uchwaliwszy następnie przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, przyjmuje Izba całą ustawę w trzecim czytaniu.

Sprawozdawca p. Gross zdaje sprawę o projekcie ustawy względem podwyższenia taryf mytniczych obowiązujących przy drogach powiatowych: Wielicko-Dobczyckiej w powiecie Wielickim i Domaradzko-Strzyżowskiej w powiecie Rzeszowskim i czyta następujący projekt do ustawy:

U S T A W A

o podwyższeniu taryf mytniczych, obowiązujących przy drogach powiatowych Wielicko-Dobczyckiej, w powiecie Wielickim, i Domaradzko-Strzyżowskiej w powiecie Rzeszowskim.

Zgodnie z uchwałą Sejmu mojego królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Dla poboru opłat mytniczych, (przyzwolonych funduszom powiatowym) na mocy ustaw z dnia 9. stycznia 1873 r. mianowicie: w powiecie Wielickim, przy drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej, i w powiecie Rzeszowskim, przy drodze powiatowej Domaradzko-Strzyżowskiej obowiązującej mają od wejścia w wykonanie niniejszej ustawy, nowe taryfy, podług następujących wymiarów:

I. Przy drodze Wielicko-Dobczyckiej na stacyi mytniczej we wsi *Taszycach*:

- a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ent. w. a.
- b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) ent.

Wyjątek stanowią bydłeta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ent w. a.

II. Przy drodze Domaradzko-Strzyżowskiej na stacyi mytniczej w *Strzyżowie*:

- a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ent.
- b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ent. w. a.

Wyjątek stanowią bydłeta ssące przy matkach, za które nie płaci się myta.

- c) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju $\frac{1}{2}$ (pół) centa w. a.

Art. II.

Wszystkie inne przepisy opłat powyższych dotyczące, a ustawami z dnia 9. stycznia 1873 objęte, zachowują moc obowiązującą.

Gdy w rozprawie ogólnej nikt głosu nie zabiera, przystępuje Izba do rozprawy szczegółowej i uchwała przyjęcie całej ustawy en bloc. Po przyjęciu całej ustawy en bloc w drugim czytaniu Izba uchwała przystąpić do trzeciego czytania bez czytania i przyjmuje całą ustawę w trzecim czytaniu.

Sprawozdawca p. Gross czyta sprawozdanie o udzieleniu Radom powiatowym prawa do poboru opłat mytniczych na drogach powiatowych z następującym projektem do ustawy:

U S T A W A

o udzieleniu prawa do poboru opłat mytniczych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Megu królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem, ustanawiam co następuje:

Art. I.

Radom powiatowym poniżej wyszczególnionym, w zastępstwie funduszków powiatowych lub gminnych, nadaje się na lat cztery od wejścia w wykonanie tej ustawy prawo do poboru opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszków powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Jaśle, w zastępstwie funduszu powiatowego, prawo na pobór myta drogowego w Lubli, przy drodze powiatowej Warzycko-Lubelskiej, według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta owce, kozy i świnie, do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

2. Radzie powiatowej w Wieliczce, w zastępstwie funduszu gminnego, prawo pobierania myta od mostu na rzece Wildze, przy drodze gminnej Podgórsko-Kobierzyńskiej, podług dawniejszego wymiaru, jakoto:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
 - b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct.
 - c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, z wyjątkiem źrebiąt, cieląt i t. p. ssących, przy matkach ½ (pół) ct.
- Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

3. Radzie powiatowej w Grybowie, w zastępstwie funduszu powiatowego, prawo do poboru myta na drodze powiatowej Zborowicko-Grybowskiiej:

I. drogowego, przy stacyi w Siedliskach, według następującej taryfy:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ½ (pół) ct.

II. mostowego, przy stacyi Białej niższej, według następującej taryfy:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ½ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego; zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nieopłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

4. Radzie powiatowej w Nisku, w zastępstwie funduszu powiatowego prawo do poboru myta mostowego, przy dwóch mostach powiatowych:

I. od mostu na Tanwi pod Ulanowem, według następującej taryfy:

a)	od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu	4 (cztery) ct.
b)	od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych	3 (trzy) ct.
c)	od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego	1 (jeden) ct.
d)	od jednej osoby czy to idącej czy to jadącej na wozie, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu	1/2 (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego; zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Przed wprowadzeniem tej ustawy w wykonanie, Rada powiatowa obowiązana jest ułożyć się z Wydziałem krajowym względem zwrócenia z dochodów mytniczych subwencji udzielonej z funduszu krajowego w kwocie 2000 złr. w. a., jako użytej na budowę mostu na Tanwi pod Ulanowem.

II. Od mostu na rzece Rudzie (inaczej Trzebosicy) w gminie Rudzie, podług następującej taryfy:

a)	od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu	2 (dwa) ct.
b)	od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych	2 (dwa) ct.
c)	od pięciu sztuk bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, i t. p.	1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

5. Radzie powiatowej w Stryju, w zastępstwie funduszu powiatowego, prawo do poboru myta mostowego od mostu w Hrebenowie na rzece Opór, przy drodze gminnej do gościńca cesarskiego Stryjsko-Węgierskiego prowadzącej, według następującej taryfy:

a)	od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu	3 (trzy) ct.
b)	od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych	1 (jeden) ct.
c)	od pięciu sztuk bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, i t. p.	1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Przed wprowadzeniem tej ustawy w wykonanie, Rada powiatowa obowiązana jest ułożyć się z Wydziałem krajowym względem zwrócenia z dochodów mytniczych, subwencji udzielonej z funduszu krajowego w kwocie 400 złr. w. a., jako użytej na budowę mosty w Hrebenowie.

6. Radzie powiatowej w Pilźnie w zastępstwie funduszu powiatowego, prawo do poboru myta przy drodze powiatowej z Pilzna do Czarnej i Radomyśla, jako to:

I. drogowego w Pilznionku;

II. mostowego w Czarnej;

według następującej taryfy:

a)	od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu	2 (dwa) ct.
b)	od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych	1 (jeden) ct.
c)	od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego	1/2 (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego; zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

7. Radzie powiatowej w Mielcu, w zastępstwie funduszu powiatowego, prawo do poboru myta mostowego od mostu we wsi Zgórsku, przy drodze powiatowej z Mielca do Radomyśla, podług następującej taryfy:

a)	od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu	2 (dwa) ct.
b)	od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych	1 (jeden) ct.
c)	od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego	1/2 (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego; zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

8. Radzie powiatowej w Brzesku, w zastępstwie funduszu powiatowego, prawo pobierania myta drogowego, przy drodze powiatowej Bogumiłowicko-Zakliczyńskiej, podług następującej taryfy:

a)	od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu	4 (cztery) ct.
b)	od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu; od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych	2 (dwa) ct.
c)	od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego	1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego; zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

9. Radzie powiatowej w Bochni, w zastępstwie funduszu powiatowego, prawo do poboru myta drogowego, przy drodze powiatowej Bocheńsko-Ujskiej, według następującej taryfy:

a)	od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu	2 (dwa) ct.
b)	od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych	1 (jeden) ct.
c)	od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego	1/2 (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego; zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

10. Radzie powiatowej w Chrzanowie, w zastępstwie funduszu powiatowego, prawo do poboru myta przewozowego na rzece Wiśle w Bóbrku, przy drodze powiatowej Chrzanowskiej, według następującej taryfy:

a)	od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, od konia wierzchowego wołu pędzonego na rzeź, lub w jarzmie, od krowy, bukała i trzylatka	2 (dwa) ct.
b)	od źrebięcia do lat dwóch, od cielęcica niżej dwóch lat, od świnie, owcy, kozy itp.	1 (jeden) ct.
c)	od każdej osoby jadącej lub pieszo, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu	1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o niżeniu takowej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie zabiera, a Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała przyjęcie ustawy en bloc. Uchwaliwszy całą ustawę en bloc w drugim czytaniu Izba postanawia przystąpić do trzeciego czytania bez czytania i uchwała całą ustawę w trzecim czytaniu.

Sprawozdawca p. Gross zdaje sprawę o przedstawieniu Wydziału powiatowego w Mościskach w sprawie omycenia drogi dojazdowej i wnosi przejście do porządku dziennego, co Izba uchwała jednomyślnie bez rozprawy.

Izba zezwała na przedstawienie kilku wniosków w sprawie omycenia dróg bez drukowania sprawozdań.

Sprawozdawca p. Gross czyta następujący projekt ustawy o ustanowieniu myta na drodze Trzebińsko-Igockiej.

U S T A W A

o udzieleniu Radzie powiatowej w Chrzanowie dalszego prawa na pobór opłaty mytniczej przy drodze powiatowej Trzebińsko-Igockiej, na stacyi w Myślachowicach.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Megó królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Chrzanowie w zastępstwie funduszu powiatowego nadaje się na lat cztery od wejścia w wykonanie tej ustawy dalsze prawo pobierania myta drogowego przy drodze powiatowej Trzebińsko-Igockiej na stacyi we wsi Myślachowicach.

Art. II.

Opłatę myta należy pobierać podług następującego wymiaru:

a)	od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu	2 (dwa) ct.
b)	od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych	1 (jeden) ct.
c)	od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego	1/2 (pół) ct.

Konie, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego; zaś cieleta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o niżeniu takowej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie zabiera, a Izba uchwała w szczegółowej rozprawie wszystkie artykuły, tytuł i wstęp powyższej ustawy w drugim czytaniu a następnie uchwaliwszy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwała całą ustawę w trzecim czytaniu.

Sprawozdawca p. Gross czyta sprawozdanie z następującym projektem do ustawy:

U S T A W A

o udzieleniu gminom i obszarom dworskim prawa na pobór opłat mytniczych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Megó królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminom i obszarom dworskim poniżej wyszczególnionym, nadaje się na lat cztery od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo do poboru opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych kosztem własnym, a mianowicie:

1. Obszarowi dworskiemu w Glini, w powiecie Brzeżańskim, prawo pobierania mostowego, od mostów na rzece Strypie, przy drodze gminnej z Pomorzau przez Glinę do Kozłowa podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego z zaprzęgu	2 (dwa) ct.
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych	2 (dwa) ct.
c) od pięciu świń, cieląt, owiec, lub innego bydła drobnego	1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

2. Obszarowi dworskiemu w Pniowie w powiecie Tarnobrzesckim, prawo pobierania mostowego, od mostu we wsi Pniowie, na drodze prowadzącej od Rzeszowa i Tarnowa do komory celno-granicznej w Chwałowicach, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu	1 (jeden) ct.
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych	1 (jeden) ct.
c) od pięciu świń, cieląt, owiec, lub innego bydła drobnego	1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Od powyższej opłaty uwolnieni są mieszkańcy obszarów dworskich: Pniowskiego i Wrzawskiego, wraz z mieszkańcami gmin tamtejszych; wyjątek stanowią fury wiozące z lasów Wrzawskich „brzoza“ zwanych, drzewo na handel, które opłatę mytniczą ponosić mają.

3. Obszarowi dworskiemu w Busku, powiatu Kamionki Strumiłowej, prawo pobierania mostowego od mostów w Busku, jako to:

I. przy moście Nr. 3, to jest od strony Krasnego i Złoczowa, podług dotychczasowej następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu	3 (trzy) ct.
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych	3 (trzy) ct.
c) od pięciu świń, cieląt, owiec, lub innego bydła drobnego	1 (jeden) ct.

II. przy moście Nr. 5, to jest od strony Jaryczowa, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu	2 (dwa) ct.
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych	1 (jeden) ct.
c) od pięciu świń, cieląt, owiec, lub innego bydła drobnego	1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

4. Obszarowi dworskiemu w Wysocku, w powiecie Jarosławskim, dalsze prawo pobierania przewozowego na rzece Sanie pod Wysockiem, podług następującej taryfy:

a) od jednej osoby pieszej, jadącej powozem lub wierzchem	1 (jeden) ct.
b) od jednego konia, idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego	4 (cztery) ct.
c) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, od krowy, bułaka i trzylatki	2 (dwa) ct.

- d) od jednego źrebęcia do dwóch lat, jako też od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, od świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.
Od bydła niesionego bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.
Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

5. Obszarowi dworskiemu w Lisowcach w powiecie Zaleszczyckim, dalsze prawo pobierania mostowego, od mostu na rzece Serecie przy drodze z Tłustego do Jezierzan, podług następującej taryfy:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.
c) od pięciu świń, cieląt, owiec, lub innego bydła drobnego 1 (jeden) ct.
Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.
Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Mieszkańce gminy Lisowce, wolni są od powyższej opłaty, z obowiązkiem udzielania pomocy, przy każdorocznym zbieraniu i odbudowaniu omyconego mostu.

6. Obszarowi dworskiemu w Bobrownikach powiatu Tarnowskiego, prawo pobierania przewozowego na rzece Dunajcu pod Bobrownikami, przy drodze z Tarnowa do Radłowa, podług następującej taryfy:

- a) od jednej osoby pieszej, jadącej powozem lub wierzchem 1 (jeden) ct.
b) od jednego konia, idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzęzonego 2 (dwa) ct.
c) od jednego wołu na rzeź, albo w jarzmie, od krowy bułaka i trzylatki 2 (dwa) ct.
d) od jednego źrebęcia do dwóch lat, jako też od jednego cielęcia, niemającego jeszcze dwóch lat, od świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.
Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.
Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

7. Gminie Świącany, powiatu Jasielskiego, prawo pobierania mostowego, od mostu 17° długiego przy drodze gminnej zbudowanego, podług następującej taryfy:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) ct.
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.
c) od pięciu świń, cieląt, owiec, lub innego bydła drobnego 1 (jeden) ct.
Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.
Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

8. Gminie miasta powiatowego Śniatyna, prawo pobierania przewozowego na rzece Prucie w Śniatynie podług następującej taryfy:

- a) od jednej osoby pieszej, jadącej powozem lub wierzchem 1 (jeden) ct.
b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego, albo zaprzęzonego 2 (dwa) ct.
c) od jednego wołu na rzeź, albo w jarzmie, od krowy, bułaka i trzylatki 2 (dwa) ct.
d) od jednego źrebęcia do dwóch lat, jako też od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, od świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.
Od bydła niesionego bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.
Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

9. Gminie, łącznie z obszarem dworskim miasta Sokołowa w powiecie Stryjskim, prawo pobierania mostowego, na drodze gminnej prowadzącej od Bolechowa do kolei Lwowsko-Czerniowieckiej, według następującej taryfy;

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.
 c) od pięciu świń, cieląt, owiec, lub innego bydła drobnego 1 (jeden) ct.
 Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.
 Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

10. Obszarowi dworskiemu w Tomicach, powiatu Wadowickiego, prawa pobierania przewozowego na rzece Skawie, pomiędzy Tomicami a Witanowicami, podług następującej taryfy:

- a) od jednej osoby pieszej, jadącej powozem lub wierzchem 1 (jeden) ct.
 b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego, albo zaprzęzonego 3 (trzy) ct.
 c) od jednego wołu na rzeź, albo w jarzmie, od krowy, bukała i trzylatki 3 (trzy) ct.
 d) od jednego źrebicią do dwóch lat, jako też od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, od świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.
 Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.
 Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

11. Obszarowi dworskiemu w Przeciszowie, powiatu Wadowickiego, prawo pobierania przewozowego w gminie Podolszu, w przysiółku Podjarkach, na rzece Wiśle, podług następującej taryfy:

- a) od jednej osoby pieszej, jadącej powozem, lub wierzchem 1 (jeden) ct.
 b) od jednego konia idącego pod wierzchem pędzonego, albo zaprzęzonego 3 (trzy) ct.
 c) od jednego wołu na rzeź, albo w jarzmie, od krowy, bukała i trzylatki 3 (trzy) ct.
 d) od jednego źrebicią do dwóch lat, jako też od jednego cielęcia, niemającego jeszcze dwóch lat, od świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.
 Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.
 Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

12. Obszarowi dworskiemu w Sufeczynie powiatu Bireckiego, dalsze prawo pobierania mostowego na rzece Stubnicy, we wsi Sufeczynie na drodze prowadzącej z Birezy do Iskani, a dalej do Dubiecka, podług następującej taryfy:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
 b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.
 c) od pięciu świń, cieląt, owiec, lub innego bydła drobnego 1 (jeden) ct.
 Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.
 Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

13. Obszarowi dworskiemu w Kutkorzu, powiatu Złoczowskiego, prawo pobierania myta mostowego, od mostu na rzece Pełtwi pod Kutkorzem, podług następującej taryfy:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
 b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.
 c) od pięciu świń, cieląt, owiec, lub innego bydła drobnego 1 (jeden) ct.
 Od bydła niesionego, bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.
 Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

14. Obszarowi dworskiemu w Bóbrku, powiatu Chrzanowskiego, prawo pobierania przewozowego w Gromcu na rzece Wiśle, podług następującej taryfy:

- a) od jednej osoby pieszej, jadącej powozem lub wierzchem 1 (jeden) ct.
 b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego lub zaprzęzonego 2 (dwa) ct.
 c) od jednego wołu na rzeź, albo w jarzmie, od krowy, bukała i trzylatki 2 (dwa) ct.

- d) od jednego źrebięcia do dwóch lat, jako też od jednego cielęcia, nie mającego jeszcze dwóch lat, od świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.
Od bydła niesionego bądź też wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.
Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej

15. Gminie Bukaczówce powiatu Rohatyńskiego, wspólnie z tamtejszym obszarem dworskim, dalsze prawo pobierania mostowego, od mostu na rzece Świrz w Bukaczówce, podług następującej taryfy:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mulów, osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła, z wyjątkiem cieląt, źrebiąt i t. d. ssących przy matkach ½ (pół) ct.

Mieszkańcy miasteczka i obszaru dworskiego w Bukaczowcach, wolni są od opłaty powyższego myta.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych, oprócz szczegółowych uwolnień, o ile takowe art. I. są objęte, zachowywane być mają ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta, lub o znizeniu takowej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie zabiera. Izba uchwała w rozprawie szczegółowej na wniosek p. Golejowskiego przyjęcie ustawy en bloc. Uchwaliwszy całą ustawę en bloc w drugim czytaniu postanawia Izba przystąpić do trzeciego czytania bez czytania i uchwała ustawę w trzecim czytaniu.

Izba uchwała przystąpić do załatwienia dalszych wniosków o ustanowieniu myt bez drukowania sprawozdania.

Sprawozdawca p. Gross czyta projekt ustawy o ustanowieniu myta mostowego w Mełnej:

U S T A W A

o udzieleniu gminie wspólnie z obszarem dworskim w Mełnej prawa do poboru myta mostowego, od mostu na rzece Świerzu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim księstwem Krakowskim, ustanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie wspólnie z obszarem dworskim w Mełnej, powiatu Rohatyńskiego, nadaje się na lat cztery, od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania myta mostowego, od mostu na rzece Świerzu w Mełnej.

Art. II.

Opłaty myta należy pobierać podług następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) ct.
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego 1 (jeden) ct.
c) od pięciu świń, cieląt lub dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże opłaty.

W ogólnej rozprawie nikt głosu nie zabiera, a Izba uchwała w rozprawie szczegółowej wszystkie artykuły, tytuł i wstęp ustawy bez rozprawy w drugim czytaniu. Uchwaliwszy następnie przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba ustawę w trzecim czytaniu.

Sprawozdawca p. Gross zdaje ustnie sprawę o prośbie zarządu leśnego i gospodarskiego w Nowym Sączu względem odnowienia koncesyi na myto przewozowe w Kadczy i o prośbie skarbu Państwa Dębickiego o podwyższenie taryfy przewozowej na Wisłoce w Zawierzbiu i Kędzierzu. Sprawozdawca wnosi przejście do porządku dziennego nad obiema prośbami, co Izba bez rozprawy uchwała.

Sprawozdawca p. Gross zdaje ustnie sprawę o udzieleniu gminie miasta Rzeszowa prawa do poboru opłaty kopytkowej i czyta następujący projekt do ustawy:

U S T A W A

o udzieleniu gminie miasta Rzeszowa prawa do poboru opłaty kopytkowej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu mego królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim księstwem Krakowskim, ustanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Rzeszowa, nadaje się na lat cztery od wejścia w wykonanie tej ustawy prawo do pobierania opłaty kopytkowej, pod warunkiem utrzymywania własnym kosztem i w dobrym stanie, placów ulic i dróg miejskich.

Art. II.

Pobór kopytkowego odbywać się ma przy siedmiu rogatkach miejskich, a mianowicie:

1.	Na drodze zwanej	Staroniwa
2.	" " "	Stajnie
3.	" " "	Krakowska
4.	" " "	Ruskawieś
5.	" " "	na Budach
6.	" " "	Łańcut
7.	" " "	Tyczyn

Art. III.

Kopytkowe pobierać należy według następującego wymiaru:

a)	od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu	2 (dwa) cnt.
b)	od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i kowi wierzchowych	1 (jeden) ct.
c)	od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego	1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnię do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty kopytkowej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o znizeniu takowych.

Art. V.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych niniejszą opłatą kopytkową objętych, znosi się wszelkie inne opłaty miejskie, o ile takowe podczas dni targowych lub jarmarcznych, pobierane były.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie zabiera. W rozprawie szczegółowej Izba uchyla wniosek p. Hóppena o przyjęcie całego projektu ustawy en bloc i uchwała wszystkie artykuły, tytuł i

wstęp bez rozprawy w drugim czytaniu. Uchwaliwszy następnie przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba całą ustawę w trzecim czytaniu.

Izba zgadza się, ażeby sprawa nadania gminie miasta Przemyśla prawa poboru opłaty kopytkowej przedstawioną została bez drukowania sprawozdania.

Sprawozdawca p. Gros zdaje ustnie sprawę i czyta następujący projekt do ustawy:

U S T A W A

o udzieleniu gminie miasta Przemyśla prawa do pobierania opłaty kopytkowej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Megó królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Przemyśla, na przeciąg lat czterech od wejścia w wykonanie tej ustawy, nadaje się prawo pobierania kopytkowego, pod warunkiem utrzymania własnym kosztem i w dobrym stanie placów, ulic i dróg miejskich.

Art. II.

Pobór kopytkowego odbywać się będzie na pięciu rogatkach miejskich przy wjazdach do miasta ustawić się mających, a mianowicie:

1. Przy rogatce Lwowskiej
2. „ „ Dobromilskiej
3. „ „ Jarosławskiej
4. „ „ na węgierkim trakcie
5. „ „ „ drodze do Prałkowic.

Art. III.

Kopytkowe pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu	2 (dwa) ct.
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych	1 (jeden) ct.
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego	1/2 (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego; zaś źrebięta, cielęta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty kopytkowego.

Art. IV.

Przy pobieraniu opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytnicznych lub o znizeniu takowych.

Art. V.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, to jest opłatą kopytkową objętych, znosi się wszelkie inne opłaty miejskie o ile takowe pobierane były podczas dni targowych lub jarmarcznych.

W rozprawie ogólnej p. ks. Kulczycki wnosi przejście do porządku dziennego. Po przemówieniu p. Golejowskiego i sprawozdawcy za projektem ustawy, Izba uchyla wnioski p. ks. Kulczyckiego, uchwała w rozprawie szczegółowej wszystkie artykuły tytuł, i wstęp ustawy w drugim czytaniu a następnie uchwaliwszy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała całą ustawę w trzecim czytaniu.

Sprawozdawca p. Gross zdaje ustnie sprawę i czyta następujący projekt do ustawy o nadaniu gminie miasta Brzeżany prawa do poboru opłaty kopytkowej:

U S T A W A.

O udzieleniu gminie miasta Brzeżan, prawa do pobierania opłaty kopytkowej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Megó królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księstwem Krakowskiem, ustanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Brzeżan nadaje się na lat cztery od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania opłaty kopytkowej, pod warunkiem utrzymywania własnym kosztem i w dobrym stanie, placów, ulic i dróg miejskich.

Art. II.

Pobór kopytkowego odbywać się będzie przy sześciu rogatkach miejskich, a mianowicie:

- 1) na drodze ku Posuchowowi, za ostatniemi chałupami przedmieścia Adamówki;
- 2) na rządowym gościńcu wiodącym z Adamówki do Potutor za mostem nad Lipą, pod folwarkiem zwanym Marcelówką;
- 3) na gościńcu ku Rajowi, obok bramy żelaznej za smętarzem;
- 4) na przedmieściu Miasteczku, przy drodze do Leśnik, za ostatniemi chałupami przedmieścia;
- 5) na gościńcu rządowym, wiodącym do Lwowa, przy rogate Lwowskiej;
- 6) na drodze krajowej ku Złoczowie i Tarnopolowi, przy rogate Złoczowsko-Tarnopolskiej.

Art. III.

Kopytkowe pobierać należy podług następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1/2 (pół) ct.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, wolne są od opłaty kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta i o znizeniu tejże opłaty.

Art. V.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, to jest opłatą kopytkową objętych, znosi się wszelkie inne opłaty miejskie, o ile takowe podczas dni targowych lub jarmarcznych, dotąd pobierane były.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba uchwała w rozprawie szczegółowej wszystkich artykuły, tytuł i wstęp ustawy w drugim czytaniu, a uchwalwszy następnie przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała całą ustawę w trzecim czytaniu.

Następuje wybór jednego zastępcy członka Wydziału krajowego dla hr. Badeniego.

Następuje sprawozdanie Wydziału krajowego w sprawie odłączenia miasta Biecz od przedmieść i utworzenia dwóch osobnych gmin administracyjnych.

Sprawozdawca p. Skwarczyński wnosi, ażeby Izba uznała Wydział krajowy jako komisję i przystąpiła wprost do drugiego czytania sprawozdania. Izba zgadza się na ten wniosek.

Sprawozdawca p. Skwarczyński uwolniony na wniosek p. Wereszczyńskiego od czytania sprawozdania, czyta następujący projekt do ustawy:

U S T A W A

z dnia obowiązująca w królestwie Galicji i Lodomeryi z Wielkim księstwem Krakowskiem o odłączeniu miasta Biecza od przedmieść w jedną gminę połączonych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkim księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Art. I.

Miasto Biecz w powiecie Gorlickim, połączone obecnie z przedmieściami doń należącemi w jedną gminę odłącza się od tych przedmieść.

Miasto Biecz w granicach dawnych murów fortecznych ma na przyszłość stanowić jedną gminę z osobnym zarządem, przedmieścia zaś dotychczas z tem miastem połączone, mają stanowić odrębną gminę z własnym zarządem.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba uchwała w rozprawie szczegółowej oba artykuły, tytuł i wstęp w drugim czytaniu a następnie uchwaliwszy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwała całą ustawę w trzecim czytaniu.

Z porządku dziennego następuje sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia prawa do poboru wyższych dodatków gminnych.

Sprawozdawca p. Skwarczyński uwolniony od czytania sprawozdania czyta następujący projekt ustawy:

U S T A W A

z dnia obowiązująca w królestwie Galicji i Lodomeryi wraz z wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu 105 gminom na pobór dodatków do podatków bezpośrednich na pokrycie wydatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego królestwa Galicji i Lodomeryi z wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Na pokrycie wydatków gminnych pozwala się na pobór dodatku do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) następującym gminom:

powiatu Bialskiego na rok 1874:

gminie	Międzybrodzie lipnickie w wysokości dwadzieścia i dziewięć (29) %	
„	Hecznarowice „ czterdzieści i ośm (48) %	
„	Bulowice „ czterdzieści sześć i pół (46 ¹ / ₂) %	

powiatu Horodeńskiego na rok 1874.

gminie	Repuszyńce w wysokości dwadzieścia dziewięć (29) %	
„	Dąbki „ dwadzieścia i siedm (27) %	
„	Głuszków „ trzydzieści i pięć (35) %	
„	Isaków „ dwadzieścia i ośm (28) %	
„	Żywaczów „ trzydzieści i cztery (34) %	
„	Wierzbowce „ dwadzieścia i ośm (28) %	
„	Targowica „ trzydzieści i pięć (35) %	
„	Hawrylak „ trzydzieści (30) %	
„	Chmielowa „ trzydzieści i trzy (33) %	

na lat trzy 1874, 1875 i 1876.

gminie	Czernelica w wysokości trzydzieści i jeden (31) %	
--------	---	--

gminie	Serafince	w wysokości	trzydzieści i dwa (32) %
„	Strylce	„	trzydzieści (30) %
powiatu Kałuskiego w r. 1874.			
gminie	Zagórze	w wysokości	czterdzieści i sześć (46) %
„	Bania	„	sześćdziesiąt dwa i pół (62 $\frac{1}{2}$) %
„	Broszniów	„	dwadzieścia siedm i pół (27 $\frac{1}{4}$) %
„	Petranka	„	trzydzieści i cztery (34) %
„	Dąbrowa	„	czterdzieści i cztery (44) %
„	Tomaszowce	„	dwadzieścia i siedm (27) %
„	Dubowica	„	trzydzieści i siedm (37) %
„	Tużyłów z Kotiatyczami	dwadzieścia dziewięć i pół (29 $\frac{1}{2}$) %	
„	Kopanka	w wysokości	dwadzieścia i sześć (26) %
„	Perekosy	„	trzydzieści i trzy (33) %
„	Podhorki	„	czterdzieści (40) %
„	Zawój	„	trzydzieści (30) %
„	Grabówka	„	trzydzieści i jeden (31) %
„	Bereźnica szlachecka	trzydzieści i jeden (31) %	
„	Słobudka	w wysokości	czterdzieści i pięć (45) %
„	Sliwki	„	trzydzieści i pięć (35) %
„	Majdan	„	sześćdziesiąt i jeden (61) %
„	Przysłup	„	czterdzieści (40) %
„	Wojniłów	„	trzydzieści i pięć (35) %
„	Dołzka	„	trzydzieści cztery i pół (34 $\frac{1}{2}$) %
„	Łuka	„	dwadzieścia dziewięć i pół (29 $\frac{1}{2}$) %
„	Cwitowa	„	trzydzieści i cztery (34) %
„	Siołko	„	czterdzieści i siedm (47) %
„	Seredne	„	trzydzieści i pięć (35) %
„	Mysłów	„	trzydzieści i ośm (38) %
„	Jaworówka	„	sześćdziesiąt i siedm (67) %
„	Nowy Kałusz	„	czterdzieści i jeden (41) %
„	Humenów	„	dwadzieścia ośm i pół (28 $\frac{1}{2}$) %
„	Jasień	„	dwadzieścia sześć i pół (26 $\frac{1}{2}$) %
„	Dołhe	„	trzydzieści i ośm (38) %
powiatu Kołomyjskiego na rok 1873.			
gminie	Bania berezów	w wysokości	trzydzieści (30) %
powiatu Mieleckiego na rok 1874.			
gminie	Przeclaw	w wysokości	siedmdziesiąt i dwa (72) %
„	Trzaciana	„	siedmdziesiąt i trzy (73) %
„	Breń	„	trzydzieści i dwa (32) %
„	Czermin	„	czterdzieści i dziewięć (49) %
„	Chorzelów	„	czterdzieści (40) %
„	Cyranka	„	sześćdziesiąt i sześć (66) %
„	Durdy	„	sześćdziesiąt i trzy (63) %
„	Gawłuszowice	„	ośmdziesiąt (80) %
„	Goleszów	„	pięćdziesiąt i dwa (52) %
„	Jozefsdorf	„	sześćdziesiąt i dziewięć (69) %
„	Jamy	„	siedmdziesiąt i pięć (75) %

gminie	Książnice	w wysokości	siedmdziesiąt i ośm (78) %
„	Kliszów	„	czterdzieści i dziewięć (49) %
„	Kawenczyn	„	ośmdziesiąt i siedm (87) %
„	Knapy i Smykle	„	sześćdziesiąt i ośm (68) %
„	Łysaków	„	trzydzieści i cztery (34) %
„	Otałęż	„	sześćdziesiąt i sześć (66) %
„	Podleszany	„	siedmdziesiąt i ośm (78) %
„	Szafranów	„	czterdzieści (40) %
„	Surowa	„	dwadzieścia i ośm (28) %
„	Tuszów narod.	„	trzydzieści i pięć (35) %
„	Wola wadowska	„	trzydzieści i dwa (32) %
„	Wojśław	„	czterdzieści i pięć (45) %
„	Wola otałęzka	„	trzydzieści i dziewięć (39) %
„	Wampierzów	„	czterdzieści (40) %
„	Wola mielecka	„	pięćdziesiąt i cztery (54) %
„	Zaduszniki	„	sześćdziesiąt i siedm (67) %
„	Złotniki	„	ośmdziesiąt (80) %
„	Ziempniów	„	trzydzieści i dwa (32) %
„	Wadowice dolne	„	czterdzieści ośm (48) %
„	Wadowice górne	„	czterdzieści sześć i pół (46 $\frac{1}{2}$) %
„	Dobrynin	„	trzydzieści i dziewięć (39) %
„	Tuszów kolonia	„	ośmdziesiąt siedm i pół (87 $\frac{1}{2}$) %

powiatu Rudeńskiego na rok 1874.

gminie	Kanafostry	w wysokości	trzydzieści (30) %
„	Rozdziałowice	„	trzydzieści i cztery (34) %
„	Kupnowice	„	trzydzieści i ośm (38) %

powiatu Samborskiego na rok 1874.

gminie	Mainicz	w wysokości	trzydzieści i pięć (35) %
„	Podmanasterek	„	pięćdziesiąt i ośm (58) %
„	Spryńka mała	„	dwadzieścia i ośm (28) %
„	Towarnia	„	pięćdziesiąt (50) %
„	Barańczyce	„	trzydzieści (30) %
„	Chlewiska	„	czterdzieści (40) %
„	Korniów	„	czterdzieści i pięć (45) %

powiatu Sniatyńskiego na rok 1873 i 1874.

gminie	Mikulińce	w wysokości	pięćdziesiąt i dwa (52) %
„	Popielniki	„	dwadzieścia i siedm (27) %

na rok 1873.

gminie	Nowosielice	w wysokości	trzydzieści siedm i pół (37 $\frac{1}{2}$) %
--------	-------------	-------------	---

na rok 1874.

gminie	Roznów	w wysokości	czterdzieści i sześć (46) %
„	Budyłów	„	pięćdziesiąt i cztery (54) %
„	Demycze	„	trzydzieści (30) %
„	Lubkowice	„	trzydzieści i dwa (32) %
„	Trościaniec	„	dwadzieścia sześć i pół (26 $\frac{1}{2}$) %

powiatu Sokalskiego na rok 1873.

gminie	Hohołów	w wysokości	trzydzieści i ośm (38) ‰
„	Ostrów	„	pięćdziesiąt i sześć (56) ‰

powiatu Trembowelskiego na rok 1874.

gminie	Boryczówka	w wysokości	trzydzieści i jeden (31) ‰
„	Tiutków	„	dwadzieścia dziewięć (29) ‰
„	Nałuże	„	trzydzieści (30) ‰
„	Zazdrość	„	trzydzieści (30) ‰
„	Słobudka janowska	„	trzydzieści i cztery (34) ‰
„	Młyniska	„	trzydzieści i dwa (32) ‰

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba uchwała w rozprawie szczegółowej wszystkie ustępy, tytuł i wstęp ustawy w drugim czytaniu.

Następuje sprawozdanie Wydziału krajowego o zezwolenie 14 gminom na pobór wyższych dodatków do podatków na pokrycie potrzeb gminnych.

Sprawozdawca p. Skwarczyński czyta sprawozdanie z następującym projektem do ustawy:

U S T A W A

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwolenie 14 gminom na pobór dodatków do podatków bezpośrednich na pokrycie wydatków gminnych.

Na pokrycie wydatków gminnych pozwala się na pobór dodatku do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) następującym gminom:

powiatu doliniańskiego na rok 1873, 1874, 1875 i 1875:

gminie	Debelówka	w wysokości:	pięćdziesiąt dwa i pół (52½) ‰
„	Engelsberg	„	dziewięćdziesiąt dziewięć (99) ‰
„	Jaworów	„	trzydzieści sześć i pół (36½) ‰
„	Kniażołuka	„	dwadzieścia dziewięć i pół (29½) ‰
„	Lolin	„	dziewięćdziesiąt jeden i pół (91½) ‰
„	Maksymówka	„	pięćdziesiąt i pół (50½) ‰
„	Newoszyn	„	dziewięćdziesiąt i dziewięć (99) ‰
„	Słobudka dolińska	„	trzydzieści dziewięć i pół (39½) ‰
„	Spas	„	czterdzieści i pół (40½) ‰
„	Tołuków	„	siedmdziesiąt siedm i pół (77½) ‰
„	Teresówka	„	dziewięćdziesiąt i dziewięć (99) ‰
„	Turza gniła	„	pięćdziesiąt (50) ‰

powiatu horodeńskiego na rok 1874:

gminie Okno w wysokości dwadzieścia i siedm (27) ‰

na rok 1874, 1875 i 1876.

Probabin w wysokości czterdzieści trzy i pół (43½) ‰

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba uchwała w rozprawie szczegółowej wszystkie ustępy, tytuł i wstęp ustawy bez rozprawy w drugim czytaniu.

Izba uchwała, ażeby następujące projekty do ustaw wniesione zostały wprost do drugiego czytania bez drukowania.

Sprawozdawca p. Skwarczyński czyta następujący projekt ustawy:

U S T A W A

z dnia obowiązująca w królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem o zezwolenie gminie Huciska powiatu Bialskiego na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Gminie Huciska powiatu Bialskiego pozwala się pobierać przez lat trzy to jest w roku 1874, 1875 i 1867 na pokrycie wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich bez dodatków nadzwyczajnych w wysokości dziewięćdziesiąt (90) %

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba uchwała cały projekt ustawy bez rozprawy w drugim czytaniu.

Sprawozdawca p. Skwarczyński czyta następujący projekt ustawy:

U S T A W A

z dnia obowiązująca w królestwie Galicyi i Lodomeryi z wielkim Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminom: Posada Sanocka, Zawadka ad Bukowsko, Klimkówka i Jaśliśka pow. Sanockiego, na pobór wyższych dodatków do podatków bezpośrednich, na pokrycie potrzeb gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Na pokrycie wydatków gminnych pozwala się pobierać w r. 1874 dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, następującym gminom powiatu Sanockiego:

gminie Posada sanocka w wysokości trzydzieści jeden (31) %

gminie Zawadka ad Bukowsko w wysokości czterdzieści sześć i pół (46 ½) %

gminie Klimkówka w wysokości czterdzieści i sześć (46) %

gminie Jaśliśka w wysokości czterdzieści i pięć (45) %

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba uchwała cały projekt ustawy bez rozprawy w drugim czytaniu.

Sprawozdawca p. Skwarczyński czyta następujący projekt ustawy:

U S T A W A

z dnia dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim księstwem Krakowskiem o zezwoleniu gminom Międzybrodzie Kiebiernickie i Bujaków, powiatu Bialskiego, i Gminie Czudca, powiatu Rzeszowskiego, na pobór wyższych dodatków do podatków bezpośrednich na pokrycie potrzeb gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Na pokrycie wydatków gminnych pozwala się pobierać dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych następującym gminom:

gminie Międzybrodzie kobiern., powiatu Bialskiego w r. 1874 w wysokości pięćdziesiąt dziewięć (59) %

gminie Bujaków, powiatu Bialskiego w r. 1874 w wysokości osmdziesiąt i jeden (81) %

gminie Czudca, powiatu Rzeszowskiego w r. 1873 i 1874 w wysokości pięćdziesiąt i pięć (55) %

W ogólnej rozprawie nikt głosu nie żąda. Izba uchwała cały projekt ustawy bez rozprawy w drugim czytaniu.

Sprawozdawca p. Skwarczyński czyta następujący projekt ustawy:

U S T A W A

z dnia dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim księstwem Krakowskiem o zezwoleniu gminie miasta Brodów na pobór dodatku w wysokości 80% do podatku konsumcyjnego od gorących napojów i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Na pokrycie wydatków gminnych pozwala się gminie miasta Brodów pobierać przez lat sześć, począwszy od 1. stycznia 1874 dodatek gminny od gorących napojów i od piwa w wysokości 80 % (ośmdziesiąt od sta).

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda a Izba uchwała cały projekt ustawy bez rozprawy w drugim czytaniu.

Sprawozdawca p. Skwarczyński czyta następujący projekt ustawy:

U S T A W A

z dnia dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem o zezwoleniu gminie Tyczyna powiatu Rzeszowskiego, na pobór opłat od napojów spirytusowych wprowadzanych w obręb tego miasteczka w temże wyrabianych i spożybowanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Megó królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Gminie Tyczyna powiatu Rzeszowskiego pozwala się pobierać w roku 1874 od napojów spirytusowych wprowadzanych w obręb tej gminy w tejże wyrabianych i spożybowanych następujące opłaty:

od masy szumówki 8 ct.

od masy słodzonych wódek, araku lub okowity 12 ct.

od niższo-austryjackiego wiadra piwa 50 ct.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda a Izba uchwała projekt ustawy bez rozprawy w drugim czytaniu.

Następnie postanawia Izba przystąpić do trzeciego czytania bez czytania wszystkich powyższych ustaw o poborze dodatków gminnych i uchwała takowe w trzecim czytaniu.

Sekretarz Wereszczyński czyta następujący wniosek naglący p. Czerkawskiego:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby u c. k. Rządu stosowne poczynił kroki, aby prawo polskie i jego historia obok prawa niemieckiego było przedmiotem obowiązkowym ścisłego egzaminu prawnohistorycznego dla uczniów uniwersytetów we Lwowie i w Krakowie.“

Izba uznaje nagłość wniosku a wnioskodawca uzasadnia swój wniosek, poczem Izba uchwała takowy.

Posel Szczepański ogłasza rezultat skrytygium z wyboru jednego zastępcy członka Wydziału krajowego dla hr. Badeniego. Wybrany został p. Łoś bezwzględną większością głosów. Marszałek zarządza wybór drugiego zastępcy członka Wydziału krajowego dla p. Skwarczyńskiego.

Z porządku dziennego następuje sprawozdanie komisji budżetowej o wniosku posła Gniewosza w sprawie układania budżetów i zamknięć rachunkowych z funduszków krajowych.

Sprawozdawca p. Zyblikiewicz zdaje ustnie sprawę i wnosi, ażeby Izba uważała wniosek p. Gniewosza za załatwiony uchwałą nad zamknięciem rachunków zapadłą i przeszła nad tym przedmiotem do porządku dziennego. Posel Gniewosz przemawia przeciw wnioskowi komisji i stawia następujący wniosek:

„Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby na przyszłej sesji przedłożył projekt instrukcyi regulującej rachunkowość i administracyjną kontrolę zarządu funduszków krajowych.“

Wniosek ten został dostatecznie poparty.

Po przemówieniu p. Grossa przeciw wnioskowi p. Gniewosza Izba uchwała zamknięcie rozprawy i wysłuchanie wszystkich posłów do głosu zapisanych.

Po eł Grocholski wnosi, ażeby wniosek p. Gniewosza traktowany był jako samoistny.

Posel Wereszczyński sprzeciwia się temu wnioskowi a sprawozdawca popiera wniosek p. Grocholskiego. Posel A. Sapięha podnosi wniosek p. Gniewosza jako naglący. Izba uznaje wniosek p. Gniewosza samoistnym i odrzuca nagłość. Po przemówieniu pp. Krzeczunowicza, L. Wodzieckiego

i sprawozdawcy Izba uchwała wniosek komisji. P. Gniewosz zabiera głos dla sprostowania faktycznego a po nim w tym samym celu sprawozdawca komisji p. Zyblikiewicz.

Posel Hoszard ogłasza rezultat skrytygium z wyboru drugiego zastępcy członka Wydziału krajowego. Wybrany został p. Czaykowski absolutną większością głosów.

Marszałek odracza posiedzenie o godzinie 3. do godziny 6. wieczorem.

Dalszy ciąg posiedzenia o godzinie 6¹/₂ wieczór.

Komisarz rządowy odpowiada na interpelację p. ks. Zaklińskiego i towarzyszy, na interpelację p. Fecaka i towarzyszy, uareszcie na interpelację p. Czerkawskiego i towarzyszy.

Z porządku dziennego następuje drugie czytanie wniosku p. Mayera, Chrzanowskiego, Szujskiego o utworzeniu szkoły górniczej i inżyniersko-budowniczej.

Sprawozdawca p. Chrzanowski uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Wzywa się c. k. rząd o przedsięwzięcie odpowiednich kroków celem utworzenia w Krakowie z tamiecznego instytutu technicznego, szkoły budowniczo-inżynierskiej i szkoły mechaniki a następnie szkoły górnictwa.

2) Uchwałą powyższą zostaje zarazem załatwioną petycja rady miejskiej krakowskiej podana 12. t. m.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje drugie czytanie wniosku p. Pawlikowa o zaprowadzeniu języka ruskiego jako wykładowego w gimnazjum akademickiem.

Sprawozdawca p. Szujski uwolniony od czytania sprawozdania czyta następujący projekt ustawy i uchwały:

U S T A W A

zmieniająca ustęp drugi artykułu V. ustawy z dnia 22. czerwca 1867, N. 13. d. u. k. o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich, królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem ks. Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Ustęp 2. artykułu V. ustawy z dnia 22. czerwca 1867, N. 13. D. u. k. o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem w dotychczasowem brzmieniu:

„a) Język ruski pozostaje jako wykładowy dla nauki języka ruskiego, tudzież w czterech niższych klasach gimnazjum akademickiego we Lwowie.“

znosi się i ma na przyszłość opiewać jak następuje:

a) Język ruski pozostaje jako wykładowy dla nauki języka ruskiego. Nadto w całym Gimnazjum akademickiem we Lwowie ma być zaprowadzony stopniowo język ruski jako wykładowy. Zmiana ta ma się skutecznąć w ten sposób, że z pierwszym kursem szkolnym po ogłoszeniu niniejszej ustawy, język ruski wprowadzonym będzie jako wykładowy do klasy piątej, a z każdym następującym rokiem szkolnym o jedną klasę wyżej aż stanie się językiem wykładowym w całym pomienionem gimnazjum.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi Wyznań i Oświecenia.

U C H W A Ł A

Wysoki Sejm raczy uchwalić następującą rezolucję:

„Wzywa się Wysoki Rząd, aby założył we Lwowie drugie gimnazjum z językiem wykładowym polskim“.

W rozprawie ogólnej p. Chrzanowski przemawia przeciw wnioskowi komisji i stawia następujący motywowany wniosek przejścia do porządku dziennego:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

„Sejm zważając, że we Lwowie jest tylko jedno gimnazjum w którym nauki we wszystkich klasach są wykładane w języku polskim, a to nie może już teraz objąć młodzieży pragnącej słuchać wykładu nauk w ojczystym a wykształconym naukowo języku, chociaż w drugim gimnazjum lwowskim, tak zwanem akademickim, są także w czterech wyższych klasach wykładane nauki w języku polskim; zważając dalej, że wobec takiego stanu rzeczy wyrządzoneby krzywdę większej części uczącej się młodzieży a szkodę nauce przez usunięcie języka polskiego jako wykładowego w wyższych czterech klasach gimnazjum akademickiego; zważając wreszcie, że jeżeli rodzice uczącej się młodzieży uznają potrzebę i korzyść dla niej z zaprowadzenia języka ruskiego do wykładu nauk w wyższych klasach gimnazjalnych, żądanie ich może być zaspokojone nawet przy obowiązujących dzisiaj postanowieniach ustawy o języku wykładowym w szkołach średnich; — z tych powodów przechodzi do porządku dziennego nad wnioskiem posła Pawlikowa“.

Wniosek ten został dostatecznie poparty.

Za wnioskiem komisji przemawiają pp. Sawczyński i ks. Kaczała, poczem Izba uchwała zamknięcie rozprawy i wybór generalnego mowcy. Za wnioskiem komisji zapisani do głosu pp. Skwarczyński, Kowalski, A. Sapięha i Czerkawski a przeciw wnioskowi komisji p. Chrzanowski. P. Czerkawski zabiera głos co do formalnego traktowania, po nim przemawia p. A. Sapięha jako mowca generalny za wnioskiem komisji.

Po przemówieniu p. Chrzanowskiego i sprawozdawcy komisji Izba uchyła wniosek posła Chrzanowskiego.

W szczegółowej rozprawie uchwała Izba pierwszy artykuł ustawy.

Posel Chrzanowski stawia następującą poprawkę i wniosek do uchwały:

Art. II.

Ustęp *d* art. V. tejże ustawy z d. 22. czerwca 1867 o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich, znosi się w terażniejszym jej brzmieniu i ma opiewać jak następuje:

d) W gimnazjum II. lwowskim, w którym dotychczas język niemiecki był wykładowym zaprowadza się stopniowo język polski, a to w ten sposób, że w cztery lata po ogłoszeniu ustawy niniejszej język polski ma być wykładowym dla wszystkich przedmiotów obowiązkowych we wszystkich klasach. W niższym realnem gimnazjum brodzkiem pozostaje język niemiecki wykładowym aż do dalszego postanowienia.

U C H W A Ł A

Wysoki Sejm raczy uchwalić: „Wzywa się c. k. Rząd, aby założył we Lwowie drugie gimnazjum z językiem wykładowym polskim, przeto wysoki rząd umożliwiłby zarazem zaprowadzenie języka ruskiego jako wykładowego we wszystkich klasach gimnazjum akademickiego we Lwowie.“

Poprawka ta została dostatecznie popartą. Posel Skwarczyński stawia na wypadek uchylenia poprawki p. Chrzanowskiego następującą poprawkę:

Art. II.

Ustawa niniejsza wejdzie w życie równocześnie z założeniem we Lwowie drugiego gimnazjum z językiem wykładowym polskim.“

Izba nie popiera tej poprawki. Po przemówieniu p. Kowalskiego Izba uchwała zamknięcie dyskusji i wybór generalnych mowców. Za wnioskiem komisji zapisani do głosu pp. Adam Sapięha i Kaczała a za poprawką p. Chrzanowskiego, pp. Chrzanowski i Golejowski. Po przemówieniu generalnych mowców pp. Kaczały i Chrzanowskiego tudzież sprawozdawcy komisji, Izba uchyla poprawkę p. Chrzanowskiego i uchwała artykuł II. tytuł i wstęp ustawy według wniosku komisji w drugim czytaniu. Uchwaliwszy następnie przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, Izba przyjmuje całą ustawę w trzecim czytaniu a następnie wniesiony przez komisję projekt uchwały.

Następuje drugie czytanie wniosku p. Pawlikowa o zaprowadzenie języka ruskiego jako wykładowego w głównej wzorowej szkole tak zwanej grec. katol. we Lwowie.

Sprawozdawca p. Chrzanowski uwolniony od czytania sprawozdania czyta następujący wniosek komisji:

Sejm uchwalić raczy:

„Sejm przechodzi do porządku dziennego nad wnioskiem p. Pawlikowa żądającym orzeczenia przez wysoki Sejm, iż język ruski ma być wykładowym w jednej ze szkół ludowych we Lwowie.“

P. Pawlikow przemawia przeciw wnioskowi komisji i podnosi pierwotny swój wniosek. Po przemówieniu p. Czerkawskiego w obronie wniosku komisji Izba uchwała zamknięcie dyskusji i wybór generalnego mowcy. Do głosu zapisani pp. Antoniewicz, Kowalski i Zakliński przeciw wnioskowi komisji. Po przemówieniu generalnego mowcy p. Kowalskiego i sprawozdawcy Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Z porządku dziennego następuje drugie czytanie sprawozdania w przedmiocie wykupna prawa propinacyi.

Poseł Zakliński żąda zamknięcia sesji. Posłowie Zyblikiewicz i Tyszkowski sprzeciwiają się temu żądaniu a książę Marszałek przechyla się na ich stronę.

Sprawozdawca komisji p. Madejski uwolniony od czytania sprawozdania czyta następujący wniosek komisji:

Komisya wnosi: Wysoki Sejm raczy

1. Nad projektem Wydziału krajowego o wykupnie prawa propinacyi przejść do porządku dziennego.

2. Uchwalić załączoną ustawę o zniesieniu wyłączności prawa wyrobu i wyszynku gorących napojów propinacyjnych.

3. powziąć uchwały I. i II: w związku z powyższą będące.

U S T A W A

o zniesieniu wyłączności prawa wyrobu i wyszynku gorących napojów propinacyjnych
z dnia . . . obowiązująca w królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Dział I.

Postanowienia ogólne.

§. 1.

Wyłączność prawa wyrobu i wyszynku gorących napojów, służąca z tytułu prawa propinacyi właścicielom dóbr tabularnych, lub innym osobom bądź pojedynczym bądź zbiorowym, ma być zniesioną za odpowiednem wynagrodzeniem.

§. 2.

Opłaty konsumcyjne przez gminy pobierane od wyrobu i wprowadzenia gorących napojów pozostają nienaruszone.

§. 3.

Opłaty w niektórych miastach na rzecz gminy z tytułu prawa propinacyi pobierane od wyrobu i wprowadzenia trunków od konsensów na wyszynki, i za pozwolenie zakładania fabryk wyrabiających trunki pozostają nienaruszone; lecz od czasu wejścia w życie niniejszej ustawy o zniesieniu wyłączności prawa wyrobu i wyszynku trunków propinacyjnych będą nadal pobierane jako wpłaty konsumcyjne, lub jako opłaty za dozór policyjny.

§. 4.

Za utratę wyłączności prawa wyrobu i wyszynku napojów propinacyjnych otrzymają uprawnieni wynagrodzenie obliczone według postanowień §§. 12. i 17.

§. 5.

Fundusz wynagrodzenia powstaje:

- a) z opłat składanych przez właścicieli propinacyi na umorzenie kapitału wynagrodzenia; (§. 24.)
- b) z opłaty zaprowadzić się mającej od konsumcyi gorących napojów propinacyjnych na czas, dopóki umorzenie kapitału wynagrodzenia w całym kraju nie nastąpi.
- c) z opłat od wyszynku słodzonych wódek, rosolisów, likierów, rumu, araku i t. p., wykonywanego na podstawie konsensów przemysłowych udzielonych czy to przed, czy po wejściu w życie ustawy niniejszej.

§. 6.

Dopokąd kapitał wynagrodzenia w całym kraju umorzony nie będzie, uprawnieni pozostaną w używaniu prawa wyłącznego wyrobu i wyszynku trunków propinacyjnych w całej onego rozciągłości.

Po przeprowadzeniu umorzenia kapitału wynagrodzenia w całym kraju, prawo wyrobu trunków propinacyjnych stanie się przedmiotem wolnego przemysłu, prawo wyszynku zaś przedmiotem przemysłu koncesyjonowanego.

Każdy jednak właściciel dóbr tabularnych lub miejscowości, w których ustała wyłączność prawa wyszynku trunków propinacyjnych w skutek niniejszej ustawy, ma z tytułu tego prawo do konsensu na jeden wyszynk w całym obrębie każdej z tych miejscowości, w których prawo propinacyi wykonywał.

Dział II.**O wynagrodzeniu.**

§. 7.

Zgłoszeniu.

Mający prawo do wynagrodzenia, winien zgłosić się na piśmie do komisji krajowej (§. 11.) w nieprzekraczalnym terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

§. 8.

Niezgłoszenie się w powyższym terminie pociąga za sobą dla uprawnionego utratę prawa do wynagrodzenia. W takowym razie nie opłaca on procentów na umorzenie kapitału wynagrodzenia ani na koszt administracyi

(§. 24.), a po umorzeniu kapitału wynagrodzenia w całym kraju traci zarówno jak inni uprawnieni wyłączność prawa wyrobu i wyszynku trunków propinacyjnych.

§. 9.

*Komisyc przyznające
wynagrodzenie.*

Dla obliczenia wynagrodzenia ustanowione będą komisye powiatowe i komisya krajowa we Lwowie. Zakres działania komisji powiatowej obejmuje cały obszar powiatu.

§. 10.

Komisya powiatowa składa się z przełożonego politycznej władzy powiatowej, lub tegoż zastępcy, jako przewodniczącego i z dwóch członków, z których jednego mianuje Wydział powiatowy, a drugiego Wydział krajowy z pomiędzy uprawnionych. Tym samym sposobem mianowany będzie zastępca dla każdego członka komisji.

Uchwały w komisji zapadają bezwzględną większością głosów.

Członkowie komisji powiatowej mianowani przez Wydział krajowy, i przez Wydziały powiatowe pobierać będą za czas urzędowania dyety po 3 złr. w. a. dziennie, i wynagrodzenie kosztów podróży po 1 złr. w. a. za milę.

Członkowie komisji powiatowej mianowani przez Wydział krajowy i przez Wydziały powiatowe złożą w ręce przewodniczącego komisji krajowej lub jego delegowanego przyrzeczenie: „że przy poruczonych im czynnościach obowiązki swoje wypełniać będą sumiennie, wedle najlepszej wiedzy i przekonania.“

§. 11.

Komisya krajowa składa się z. c. k. Namiestnika lub delegowanego przezeń zastępcy jako przewodniczącego i z sześciu członków.

Dwóch mianuje Namiestnik z pomiędzy radców Namiestnictwa, dwóch mianuje Prezydent wyższego Sądu krajowego we Lwowie z grona radców tego Sądu, a dwóch wybiera Wydział krajowy z grona swojego.

Członkowie komisji krajowej mają zastępców w ten sam sposób mianowanych lub obranych.

W razie powołania do czynności wstępują zastępcy w prawa i obowiązki członków.

Do powzięcia uchwały niezbędną jest obecność przewodniczącego i przynajmniej czterech członków. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów.

Członkowie komisji krajowej nie pobierają żadnego wynagrodzenia.

§. 12.

*Wymiar
wynagrodzenia.*

Podstawą do obliczenia wynagrodzenia za utratę wyłączności prawa wyrobu i wyszynku trunków propinacyjnych stanowi czysty dochód z prawa wyszynku; propinacyjne prawo wyrobu nie wchodzi w szacunek wynagrodzenia.

Obliczenie wynagrodzenia nastąpi na podstawie zeznania przez uprawnionych w tym celu złożonego. Zeznanie to ma oznaczać ubytek w dochodach propinacyjnych w skutek zniesienia wyłączności prawa propinacyjnego.

Wynagrodzenie to jednak nie może być wyższe od sumy, jaka wypadnie z obrachowania, jeżeli pomnoży się 15 razy przeciętny dochód czysty z propinacyjnego prawa wyszynku, przyjęty do wymiaru podatku dochodowego w ostatnich sześciu latach przed prawomocnością niniejszej ustawy.

Jeżeli podatek dochodowy wymierzony był od dochodu z prawa wyszynku w połączeniu z innymi dochodami, jak n. p. z dochodem z młyna, cegielni, zajazdu i t. p., orzeknie komisya na podstawie fasyi, lub gdyby fasye nie wykazywały każdego dochodu z osobna na podstawie szczegółowych dochodzeń, ile w ogólnej kwocie dochodu mieści się innych dochodów, a ile pozostaje jako dochód z propinacyjnego prawa wyszynku.

Gdzie przy wymierzaniu podatku dochodowego od dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku nie uwzględniono i nie potrącono czynszu za budynki dodane do wykonywania wyszynku, albo za dodane dzierżawcy lub szynkarzowi pola, pastwiska, ani też wartości jakichkolwiek innych dodatków, orzeka komisya na podstawie szczegółowych dochodzeń, o ile dodatki te skompensowane są wzajemnymi dodatkami, które dodawał właścicielowi dzierżawca lub szynkarz, a które nie były doliczone do dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku przy wymiarze podatku od tego prawa. W przeciwnym razie zaś orzeka komisya, ile z tego tytułu potrącić należy od czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku, przyjętego za podstawę wymierzenia podatku. Od oznaczonego w ten sposób istotnego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku, należy potrącić bezpośrednio podatek ze wszelkimi dodatkami od tego dochodu opłacany, obliczony wedle przecięcia z ostatnich lat sześciu przed prawomocnością niniejszej ustawy.

§. 13.

*Postępowanie przy
wymiarze wynagro-
dzenia.*

Zgłoszenia wniesione w myśl postanowienia §. 7. tej Ustawy udziela komisya krajowa komisji powiatowej do przeprowadzenia postępowania.

§. 14.

Komisya powiatowa po zawiadaniu osób, które wniosły zgłoszenia, i wysłuchawszy wniosków przez nich przedstawianych, wysledza z urzędu stosownie do postanowień §. 12. czysty dochód z propinacyjnego prawa wyszynku. Na podstawie zeznań przez uprawnionych złożonych i na podstawie dochodzenia przeprowadzonego oznacza komisya pow. wysokość wynagrodzenia, i wręcza wyrok indemnizacyjny każdej stronie interesowanej.

§. 15.

Od tego wyroku może każda strona interesowana odwołać się do komisji krajowej.

Rekurs wniesionym być winien do komisji powiatowej w nieprzekraczalnym terminie dni 30 od dnia, w którym wyrok odwołującemu się wręczonym został. Komisya powiatowa przedkłada wniesiony rekurs komisji krajowej, i dołącza akta rozprawy indemnizacyjnej.

Komisya krajowa rozpoznaje całą sprawę, zarządza w razie potrzeby dochodzenia uzupełniające i wydaje z wyłączeniem wszelkiego dalszego odwołania się, jakoteż drogi prawa ostateczny wyrok o wysokości wynagrodzenia.

§. 16.

Komisye powiatowe czuwają nad prawomocnością wyroków indemnizacyjnych przez się wydanych, i uwiadamiają komisję krajową o zaszłej prawomocności takowych.

Komisye powiatowe równie jak komisya krajowa przesyłają Wydziałowi krajowemu z urzędu odpisy prawomocnych wyroków indemnizacyjnych przez się wydanych.

Certyfikata.

§. 17.

Na prawomocnie ustanowiony kapitał wynagrodzenia wyda komisya krajowa uprawnionemu certyfikat bezprocentowy opiewający na majątność tabularną lub na miejscowość, w której wyłączność propinacyjnego prawa wyrobu i wyszynku zniesioną zostaje, z wymienieniem sumy kapitału wynagrodzenia.

§. 18.

Równocześnie z wydaniem uprawnionemu certyfikatu na kapitał wynagrodzenia wyda mu komisya krajowa certyfikat drugi na wyłączny wyrób i wyszynk napojów propinacyjnych w całym obrębie tych miejscowości, w których prawo propinacyi dotychczas wykonywał, na czas dopóki kapitał wynagrodzenia w całym kraju umorzonym nie będzie.

§. 19.

W certyfikatach tych (§. 18.) wydawanych uprawnionym, którzy swoje prawo propinacyi wykonywali na wsi, oznaczone będą karczmy i szynki do wykonywania prawa wyszynku, a uprawnionym nie wolno bez pozwolenia komisji krajowej nowych karczem lub szynków otwierać albo zmieniać miejsca już istniejących.

§. 20.

Udzielenie pozwolenia na otwieranie nowych lub zmianę miejsca dawnych karczem czy szynków nie może nastąpić jak tylko za poprzedniem zbadaniem potrzeby miejscowej i za powzięciem zdania tak miejscowej gminy jak i sąsiednich uprawnionych.

§. 21.

*Przekazywanie
przyznanego
wynagrodzenia.*

Kapitał wynagrodzenia wstępuje pod względem praw rzeczonych w miejsce zniesionej wyłączności prawa wyrobu i wyszynku trunków propinacyjnych—prawa trzecich zatem równie jak prawa wierzycieli hipotecznych pozostają nienaruszone.

§. 22.

Jeżeli prawo propinacyi było przynależnością nieruchomości będącej przedmiotem ksiąg tabularnych (hypotecznych) lub też samodzielnie stanowiło przedmiot tych ksiąg, udziela komisya powiatowa z urzędu wyroki indemnizacyjne po zasądzeniu prawomocności takowych (§. 16) stwierdzając tę okoliczność Sądowi tabularnemu, który również z urzędu uwidocznia w księgach tabularnych, jakie wynagrodzenie wstąpiło w miejsce zniesionego prawa wyłącznego wyrobu i wyszynku trunków propinacyjnych.

§. 23.

Przy tabularnem oddzieleniu od nieruchomości, przy odpisywaniu, przekazywaniu i wypłacie kapitału wynagrodzenia za zniosioną wyłączność propinacyjnego prawa wyrobu i wyszynku, będącego przedmiotem ksiąg tabularnych, zastosowują się analogicznie przepisy ces. patentu z dnia 8. listopada 1853. (L. 237 Dz. ust. P.)

Należitości na wynagrodzenie przekazywane, obliczają się według obowiązujących przepisów na walutę austryacką; wypłacone zaś będą stosownie do orzeczenia sądowego atoli dopiero po wylosowaniu certyfikatu wynagrodzenia.

Dział III.

O funduszu wynagrodzenia.

§. 24.

Fundusz wynagro-
dzenia.

Na fundusz wynagrodzenia opłacają uprawnieni corocznie, jak długo kapitał wynagrodzenia wypłacony im nie będzie, jeden i pół od sta od przyznanego kapitału wynagrodzenia; po wypłaceniu wynagrodzenia płacić będą uprawnieni corocznie cztery od sta od wypłaconego im kapitału, a to aż do umorzenia wynagrodzenia w całym kraju.

Oprócz tego opłaca każdy uprawniony na koszt administracji corocznie pewien procent od przyznanego mu kapitału wynagrodzenia. Procent ten oznacza w miarę potrzeby komisya krajowa, nie może on jednak rocznie przenosić pół od sta od przyznanego kapitału wynagrodzenia.

Wszystkie te opłaty uiszczają uprawnieni w ratach półrocznych z góry w terminach przez Wydział krajowy oznaczyć się mających.

§. 25.

Opłaty od konsumpcji napojów propinacyjnych na fundusz wynagrodzenia przeznaczone (§. 5.) mają być nałożone w takiej wysokości, aby razem czyniły rocznie przynajmniej jeden od sta od sumy kapitału wynagrodzenia w całym kraju. Opłaty od wyszynku słodzonych wódek, rosolisów, likierów ustanawia się w miejscowościach liczących nie więcej jak 5000 mieszkańców na 40 złr. rocznie; w miejscowościach z ludnością od 5000 do 12.000 mieszkańców na 60 złr. rocznie, we wszystkich zaś miejscowościach z ludnością nad 12.000 mieszkańców na 100 złr. rocznie bez różnicy, czy wyszynk jest wykonywany jako samoistna przemysłowość, czy też jako akcesoryum innej przemysłowości.

§. 26.

Wszystkie do funduszków wynagrodzenia wpływające kwoty winny być korzystnie fruktyfikowane, a dochód stąd wynikający równie jak nadwyżka pozostała z opłat uiszczanych przez uprawnionych na koszt administracji obracane być mają na pomnożenie funduszu wynagrodzenia. (§. 30.)

§. 27.

Funduszem wynagrodzenia zarządza Wydział krajowy.

§. 28.

Należytości coroczne w §§. 24 i 25 wymienione pobierane będą przez te same władze i ściągane za pomocą tych samych środków, jak dodatki do podatków na potrzeby krajowe.

§. 29.

Splacanie wynagro-
dzenia.

Splata wynagrodzenia następuje w ten sposób, iż co pół roku odbywa się według planu umorzenia losowanie certyfikatów uprawnionym wydanych. (§. 17.)

Certyfikaty wylosowane, będą w trzy miesiące po wylosowaniu wypłacone w pełnej imiennej wartości gotowemi pieniędzmi.

§. 30.

Jeżeli posiadacze certyfikatów najpóźniej na dni 14 przed terminem losowania zaofiarują Wydziałowi krajowemu pewne ustępstwo z przyznanego im kapitału wynagrodzenia, natenczas z pominięciem losowania mogą

te certyfikaty przed innemi być wypłacone, których posiadacze dla przyspieszenia im wypłaty opuszczają funduszowi wynagrodzenia ze swojej należności najwyższy procent. (§. 23.)

Między ofiarującymi ten sam procent rozstrzyga los. Jeżeliby przez zaspokojenie wszystkich w tym celu zgłoszonych certyfikatów cała na umorzenie wynagrodzenia przypadająca kwota wyczerpaną nie była, lub jeżeliby podobnego oświadczenia wcale nie wniesiono, pozostała reszta, albo też cała kwota na ten cel przeznaczona, użytą zostanie w drodze losowania na wykupienie certyfikatów w pełnej imiennej wartości.

Jeżeliby przy którym terminie losowania cała na umorzenie przeznaczona kwota obróconą była na wykupienie certyfikatów w sposobie powyższym zgłoszonych, to w następującem półroczu losowanie certyfikatów bezwzględnie odbyć się powinno.

§. 31.

Wydział krajowy orzeka w każdym pojedynczym wypadku, czyli certyfikat, na którego pełną spłatę nie wystarcza pozostający w tem półroczu fundusz, w zupełności wypłaconym być może, czyli też tylko częściowa spłata uiszczoną będzie.

W tym ostatnim wypadku wydaje Wydział krajowy nowy certyfikat na niewypłaconą resztę.

§. 32.

Losowanie certyfikatów odbywa się publicznie, a wynik takowego do powszechnej wiadomości podawanym być ma.

§. 33.

Należności w kapitale z certyfikatów nie podniesione w przeciągu trzydziestu lat od dnia, w którym podniesione być mogły, ulegają zadawnieniu.

Dział IV.

Postanowienia dodatkowe.

§. 34.

Instrukcje dla komisji wymierzających wynagrodzenie, równie jak wszelkie inne instrukcje do przeprowadzenia czynności tą ustawą wskazanych wydaje komisya krajowa.

§. 35.

Władze rządowe i autonomiczne winne udzielać pomocy swej i wszelkich wyjaśnień organom tą ustawą do przeprowadzenia jej powołanym.

§. 36.

Z dniem ukończenia operacji umorzenia kapitału wynagrodzenia w całym kraju ustaje ważność certyfikatów na wyłączny wyrób i wyszynk trunków propinacyjnych uprawnionych w myśl §§. 18 i 19 wydanych.

§. 37.

Nadwyżka funduszu wynagrodzenia pozostająca po całkowitem umorzeniu kapitału wynagrodzenia w całym kraju przechodzi na fundusz krajowy.

§. 38.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie równocześnie z ustawą państwową stanowiącą o uwolnieniu wynagrodzenia za zniesienie wyłączności propinacyjnego prawa wyrobu i wyszynku uprawnionym przyznanego, jakoteż wszelkich z tem

w związku będących wypląt, czynności, podań, dokumentów, wpisów i wypisów tabularnych, orzeczeń i t. p. od stemplic, podatków państwowych i w ogóle jakichkolwiek należności rządowych.

§. 39.

Wykonanie niniejszej Ustawy polecam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

U c h w a ł a I.

Sejm królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem wzywa c. k. Rząd o przedstawienie Radzie Państwa wniosku do ustawy:

1. aby wynagrodzenie za zniesienie wyłączności propinacyjnego prawa wyrobu i wyszynku uprawnionym należące, certyfikaty im wydane, opłaty na umorzenie wynagrodzenia uiszczane, uwolnione były od stemplic, podatków państwowych i w ogóle od wszelkich należności rządowych;

2. aby wszelkie z wynagrodzeniem za zniesienie wyłączności prawa wyrobu i wyszynku, a mianowicie z wymiarem, przekazaniem i wypłatą tego wynagrodzenia w związku będące podania, protokoły, dokumenta, wpisy hipoteczne, wyroki, przekazy sądowe i inne pisma lub czynności sądów, komisij powiatowych, komisji krajowej, jakoteż wszystkich innych władz, wolne były od stemplic, od należności bezpośrednich, od opłat depozytowych i w ogóle od wszelkich należności rządowych.

U c h w a ł a II.

Sejm królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem wzywa c. k. Rząd o stosowne zarządzenie: aby postanowienia względem zabezpieczenia propinacyjnego prawa wyszynku przez umorzenia kapitału wynagrodzenia w całym kraju jak najściślej były wykonywane.

P. Zakliński zabiera głos co do formalnego traktowania i żąda ponownie zamknięcia sesji.

Marszałek podaje to żądanie pod decyzję Izby, która nie zgadza się na zamknięcie.

Zaczyna się rozprawa ogólna nad wnioskiem komisji.

P. Tyszkowski wnosi odesłanie projektu komisji do Wydziału krajowego z poleceniem, ażeby go zbadał i na przyszłej sesji przedłożył stosowne wnioski. Wniosek ten został poparty. Po przemówieniu p. Torosiewicza p. Krzeczunowicz stawia następujący dostatecznie poparty:

Wniosek naglący.

Zważywszy, że wys. Sejm w tym ostatnim dniu sesji mając wiele innych przedmiotów na porządku dziennym, nie jest w stanie przedyskutować i uchwalić obszernej ustawy o wykupnie prawa propinacyi, wnosimy, ażeby wys. Sejm uchwalił:

I. przejść do porządku dziennego nad projektem do ustawy wniesionym przez komisję:

II. przyjąć załączone zasady prawa wykupna propinacyi;

III. wezwać c. k. Rząd, ażeby projekt do ustawy o wykupnie prawa propinacyi, wypracowany na podstawie zasad powyższych, przedłożył Sejmowi na najbliższej sesji.

Zasady wykupna prawa propinacyi.

§. 1.

Wyłączność prawa wyrobu i wyszynku gorących napojów, służąca z tytułu prawa propinacyi właścicielom dóbr tabularnych lub innym osobom bądź pojedynczym, bądź zbiorowym, ma być zniesiona za odpowiedniem wynagrodzeniem.

§. 2.

Kapitał wynagrodzenia wymierzony będzie na podstawie przeciętnego rocznego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku, który to dochód ma być wysledzony z ostatnich lat 6 i z kapitalizowany pomnożeniem przez 12.

§. 3.

Fundusz wynagrodzenia powstaje:

- a) z opłat składanych od właścicieli propinacyi;
- b) z opłat innych, a w szczególności z opłat rocznych od wyszynku gorących trunków wykonywanego na podstawie konsensów, udzielanych osobom niemającym prawa propinacyi i z opłat jednorazowych od powstających nowych gorzelń i browarów, zakładanych przez osoby, które nie miały prawa propinacyi.

§. 4.

Wyrób trunków propinacyjnych staje się z dniem wejścia w życie ustawy przedmiotem wolnego przemysłu.

§. 5.

Przez 25 lat, licząc od dnia w którym kapitał wynagrodzenia w całym kraju będzie uprawnionym przyznany, pozostaną dotychczasowi właściciele propinacyjnego prawa wyszynku w posiadaniu tego prawa w całej onego rozciągłości.

§. 6.

Na fundusz umorzenia będzie każdy posiadacz prawa propinacyi składać rocznie 2% od kapitału wynagrodzenia mu przyznanego; po wypłaceniu mu zaś tego kapitału będzie płacił 7% od tegoż aż do umorzenia kapitału wynagrodzenia w całym kraju.

§. 7.

Kapitał wynagrodzenia spłacany będzie uprawnionym kolejną wskazaną przez losowanie.

§. 8.

Mający prawo do wynagrodzenia winien zgłosić się o nie pisemnie w nieprzekraczalnym terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Niezgłoszenie się w tym terminie pociąga za sobą utratę prawa do wynagrodzenia.

Kto wskutek niezgłoszenia się utracił prawo do wynagrodzenia, pozostanie w posiadaniu propinacyjnego prawa wyszynku przez cały peryod w §. 5. wskazany, i nie będzie obowiązany do opłat wymienionych w §. 6.

§. 9.

Dopóki uprawnieni pozostaną w posiadaniu prawa propinacyi powinno być to prawo zabezpieczone stósownemi przepisami i energicznem tychże wykonaniem. Przez cały ten czas nie będą wydawane w okręgach propinacyjnych koncesye na wyszynk gorących trunków, a producentom trunków propinacyjnych nie będzie wolno sprzedawać je podrobno, lecz tylko w naczyniach pod obrotami, zawierających przynajmniej jedno niższo-austr. wiadro. Będzie także zaprowadzona straż propinacyjna, mająca atrybucye straży publicznej.

Izba uchwalwszy wziąć pod rozprawę wniosek p. Krzeczunowicza z odstąpieniem od zwykłych form regulaminu, uchwala na wniosek p. Zybliekiewicza zamknięcie rozprawy i wybór mowców generalnych. Do głosu zapisani za wnioskiem komisji pp. Wężyk i Golejowski a przeciw wnioskowi pp. Zakliński, Fruchtmann, Zybliekiewicz, Siwiec, Wolański i Laskorz. P. Wężyk przemawia jako mowca generalny za wnioskiem komisji, a p. Zybliekiewicz jako mowca generalny za wnioskiem p. Krzeczunowicza. Po przemówieniu sprawozdawcy Izba uchyla odraczający wniosek p. Tyszkowskiego. P. Zybliekiewicz zabiera głos co do formalnego traktowania. Izba uchwała pierwszy ustęp wniosku p. Krzeczunowicza. P. L. Wodzicki zabiera głos co do formalnego traktowania i wnosi przyjęcie en bloc reszty ustępów wniosku p. Krzeczunowicza. P. Wężyk zabiera głos co do formalnego traktowania i wnosi przyjęcie en bloc wniosku p. Krzeczunowicza z wyjątkiem ustępów, do których zapowiedziane zostaną poprawki. P. Zakliński zabiera głos co do formalnego traktowania i sprzeciwia się przyjęciu en bloc. Izba uchwała wniosek p. Wężyka.

P. Wereszczyński wnosi opuszczenie z §. 2. ostatnich słów: „pomnożeniem przez 12.“

PP. Krzczunowicz i Zyblikiewicz sprzeciwiają się temu wnioskowi. Izba uchyla poprawkę p. Wereszczyńskiego.

P. Wężyk stawia poprawkę, ażeby do §. 3. dodaną została alinea c): „z opłaty zaprowadzić się mającej od konsumcyi gorących napojów propinacyjnych na czas, dopóki umorzenie ka pitału wynagrodzenia w całym kraju nie nastąpi.“ Poprawka ta została popartą. P. Tyszkowski wnosi opuszczenie lit. a. P. Zyblikiewicz sprzeciwia się poprawkom pp. Wężyka i Tyszkowskiego. P. Tyszkowski zabiera głos dla sprostowania faktu. Izba uchyla poprawki pp. Tyszkowskiego i Wężyka a natomiast uchwała §. 3. w całości. P. Wężyk wnosi opuszczenie §. 4. Izba uchyla tę poprawkę i uchwała §. 4. bez zmiany.

Do §. 6. stawia p. Wężyk następującą poprawkę: „§. 6. Na fundusz umorzenia będzie każdy posiadacz prawa propinacyi składać rocznie pewien procent od przyznanego mu wynagrodzenia tak przed jak i po wypłaceniu kapitału.“ P. Krzczunowicz sprzeciwia się poprawce. Po przemówieniu p. Zyblikiewicza za poprawką, Izba przyjmuje takową. P. Spławiński stawia następującą popartą poprawkę do §. 8:

„Mający prawo do wynagrodzania winien zgłosić się o nie pisemnie w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Uprawniony może zrzec się prawa wynagrodzenia, o ile prawa osób trzecich nie stoją temu na przeszkodzie. Kto wskutek zrzeczenia się utracił itd. . .“

P. Zyblikiewicz popiera tę poprawkę, a Izba uchwała ją bez rozprawy.

Izba uchwała następnie resztę paragrafów zasad en bloc według wniosku p. Krzczunowicza.

Do ustępu III. powyższego wniosku p. Krzczunowicza wnosi p. Fruchtmann następującą poprawkę po słowach: „na podstawie zasad powyższych“:

„z uwzględnieniem jednak odrębnych stosunków miast, prawo propinacyi posiadających.“

Izba uchwała tę poprawkę bez rozprawy.

Izba uchwała następnie przystąpić do trzeciego czytania bez czytania i uchwała cały projekt uchwały w trzecim czytaniu.

Sekretarz Wereszczyński czyta nagłący wniosek p. Popiela i towarzyszy w sprawie publikowania przepisów dotyczących się opłat t. z. jura stolae. Izba nie uznaje nagłości wniosku.

Sprawozdawca p. Madejski podnosi podane powyżej projekty do uchwał komisji.

P. Grocholski sprzeciwia się wnioskowi p. Madejskiego i wnosi przejście do porządku dziennego, co Izba uchwała.

Przewodniczący komisji petycyjnej p. Czajkowski wnosi, ażeby petycje niezadowolone w Izbie przekazane zostały Wydziałowi krajowemu do ostatecznego załatwienia. Izba uchwała ten wniosek.

P. Jaworski wnosi wzięcie pod obrady sprawozdania komisji o jego wniosku w sprawie kolei drugorzędnych. P. Golejowski sprzeciwia się wnioskowi a Izba uchyla takowy.

Sekretarze Wereszczyński i J. Jasiński czytają protokół ostatniego posiedzenia, który Izba bez zarzutu przyjmuje.

Marszałek zamyka sesję przemową, zakończoną okrzykiem na cześć Najjaśniejszego Pana. Izba wznosi ten okrzyk trzykrotnie. P. H. Wodzicki składa Marszałkowi podziękowanie w imieniu posłów. Książę Marszałek odpowiada na tę przemowę.

Koniec posiedzenia o godzinie 11 $\frac{1}{4}$.

Marszałek krajowy:

Leon książę Sapieha.

Sekretarze:

**Antoniewicz
Wereszczyński.**

Dalszy ciąg petycji

po dzień 17. stycznia 1874. do Sejmu galicyjskiego wniesionych.

216. Gmina Lipnica murowana przez posła Hoszarda o zaprowadzenie posterunku żandarmeryi w Lipnicy.
217. Woźniakowski Piotr, dyrektor teatru prowincjonalnego w Stanisławowie, przez posła Kamińskiego o subwencyę.
218. Kisielka Karol, właściciel dóbr Mokrotyna, przez posła Smolkę oświadcza gotowość przyczynienia się do zaprowadzenia w życie uchwalonej szkoły leśnictwa.
219. Starasól gmina przez posła Popiela w przedmiocie restytucyi warzelnicy solnej w Starej soli.
220. Wadowice gmina miejska przez posła br. Bauma o zaprowadzenie sądu obwodowego w Wadowicach.
221. Gmina Duba starostwa Dolińskiego przez posła Pietruszewicza o prawa pobierania ropy i o zniesienie monopolu soli.
222. Julia Gromnicka, wdowa po nauczycielu szkoły głównej w Złoczowie, przez posła Sawczyńskiego o udzielenie jednorazowego wsparcia z funduszu krajowego.
223. Lesieczniki gmina przez posła Erazma Wolańskiego z przedstawieniem przeciw nakazowi c. k. Starostwa w Zaleszczykach w przedmiocie zapłacenia 614 zł. 37 $\frac{1}{2}$ ct. tytułem konkurencyi do budowy pomieszkania dla parocha.
224. Zaleszczycki Wydział powiatowy przez posła ks. Adama Sapięgę w przedmiocie zaprowadzenia gmin zbiorowych i przyznania Wydziałom władzy egzekucyjnej.

